

Giuseppe Arcimboldo (okolo roku 1530 - 1593) byl italský malíř.

Uprostřed šestnáctého století debutoval s mladickými pracemi včetně návrhů pro okna a tapiseriemi pro katedrály v Miláně a Monze a fresky pro katedrálu v Como. Žádný z těchto obrazů nedával tušit pozdější bizarní originalitu, kterou záhy vytvořil. V roce 1562 byl pozván k císařskému dvoru v Praze a téměř ihned se zde rozjela jeho originální a groteskní fantazie.

Vynalezl typ podobizny, skládající se z malovaných zvířat, květin, ovoce a předmětů komponovaných do podoby lidské hlavy. Některé obrazy jsou satirické portréty osobností od dvora, jiné jsou alegorické personifikace (Jaro, Léto a další), vycházející z filozofické teorie makrokosmu a mikrokosmu.

Arcimboldův styl byl mnohokrát napodobován v dalších stoletích a je někdy obtížné učinit přesné přiřazení. Byl v něm viděn jakýsi předchůdce surrealismu 20. století, ale spíš by měl být chápán v souvislosti s koncem renesance.

To byla doba, kdy lidé (sběratelé a vědci stejnou měrou) začínali věnovat více pozornosti přírodě. Arcimboldo opravdu vytvořil fantastický obraz dvora v Praze, dále navrhoval kostýmy, vytvářel situované návrhy a ozdoby. Císař Rudolf II. mu svěřil za úkol bádání a koupi uměleckých děl a přirozených kuriozit a také mu zadal nespočet zakázek na obrazy. V roce 1587 se Arcimboldo vrátil do Milána, ale zůstal v kontaktu s císařem. Koncem svého života poslal císaři jeho výstřední portrét v podobě antického boha Vertumna.

Léto